

1 קאי על "או במועדיכם", שאז ישנו חיוב לעשות האשה; והרי בכתוב נאמר "לפלא נדר או בנדבה או
2 במועדיכם לעשות ריח ניחוח לה", היינו ש"ריח ניחוח" קאי גם על "או במועדיכם".
3 טו. גם צריך להבין בפירוש רש"י "ריח ניחוח" - "שיהיה נחת רוח לפני" 72:
4 ידוע הכלל שרש"י אינו סומך על ענין שיפרש לאחרי-זה, אבל בנוגע לענין שכבר פירש לפני-זה -
5 מצינו לפעמים שרש"י סומך שה'בן חמש למקרא' יזכור מה שלמד בפרשיות שלפני-זה, ולכן אינו צריך
6 לפרש זאת פעם נוספת.
7 ובנוגע לענינו 73:

8 הפירוש ד"ריח ניחוח", "נחת רוח לפני" - פירש רש"י בפרשת ויקרא 74, ועוד לפני-זה בפרשת תצוה 75.
9 [ובנוגע 76 לפעם הראשונה שמוזכר בתורה הענין דניחוח - "וירח ה' את ריח הניחוח" 77 - יש לומר
10 שהפירוש ד"ריח הניחוח" הוא על-דרך שפירש רש"י לפני-זה על הפסוק 78 "ויקרא את שמו נח לאמר זה
11 ינחמנו", "יניח ממנו את עצבון ידינו, עד שלא בא נח לא היה להם כלי מחרישה, והוא הכין להם, והיתה
12 הארץ מוציאה קוצים ודוררים כשזורעים חטים, מקללתו של אדם הראשון, ובימי נח נחה", ועל-דרך-זה
13 בנידון-דין, שעל-ידי הקרבנות גרם נח ענין של מנוחה, "ניחוח", שהקב"ה אמר "לא אוסיף לקלל עוד
14 את האדמה גו" 77].

15 ובכן: אם בפרשת ויקרא לא סמך רש"י על פירושו בפרשת תצוה (לפני פרשיות אחדות בלבד), וחזר
16 ופירש זאת עוד פעם, הרי בוודאי שבפרשתנו אינו יכול לסמוך על מה שפירש בפרשת תצוה ובפרשת
17 ויקרא (לאחרי הפסק של ספר שלם, ועוד כמה פרשיות).

18 ואם-כן, צריך להבין מדוע בפרשתנו מפרש רש"י רק "שיהיה נחת רוח לפני", ואינו מוסיף ומסיים
19 "שאמרתי ונעשה רצוני", כבפרשיות שלפני-זה?

20 טז. וגם צריך להבין בפירוש רש"י "לפלא נדר או בנדבה וגו'" - "או שתעשו האשה בשביל חובת
21 מועדיכם שחייבתי אתכם לעשות במועד":
22 (א) מהי אריכות הלשון "בשביל חובת מועדיכם שחייבתי אתכם לעשות במועד"?

23 (ב) כיון שרש"י מפרש כאן מה שכתוב בהמשך הפסוק "או במועדיכם", "או שתעשו האשה בשביל
24 חובת מועדיכם כו'" - אינו מובן, מדוע מעתיק מהכתוב את התיבות "לפלא נדר או בנדבה", שאינו
25 מפרשם כלל. ואילו התיבות שאותן מפרש, "או במועדיכם", אינו מעתיק, אלא רק מרמז ב"וגו"?
26 וכמדובר כמה פעמים שכל ענינים אלו צריכים להיות מובנים בפשטות הכתובים, שלכן לא צריך
27 רש"י להוסיף דבר בפירושו 79.

28 * * *

29 יז. המשך הביאור בפרקי אבות 80 (דשבוע שעבר 81), "רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת-שמע
30 ובתפילה כו",

79 הביאור בפירוש רש"י - אינו מופיע ברשימת ההנחה שתח"י (המו"ל).

וראה לקו"ש חל"ב ע' 4 הערה 27: בפ' שלח, שעיקר חידושו של רש"י שגם ב"לפלא נדר או בנדבה" יש "נחת רוח לפני" (כמשנ"ת בארוכה בשיחת ש"פ שלח תשכ"ח), מדייק רש"י "שיהיה נחת רוח לפני", ומשמיט "שאמרתי ונעשה רצוני", כיון שאין המדובר בקיום ציווי ה' (כמשנ"ת שם).
(80 פ"ב מ"ג.

(81 שיחת ש"פ בהעלותך בסופה (תורת מנחם חנ"ג ע' 121 ואילך). וש"נ.

72) ויש גירסא: "נחת רוח" (בהשמטת התיבות "שיהי" לפני").

73) בהבא לקמן - ראה לקו"ש חל"ב בתחלתו (גם משיחה זו).

74) א, ט.

75) כט, יח. שם, כה.

76) קטע זה - משיחת ש"פ פינחס, במענה להשואלים (המו"ל).

77) נח ת, כא.

78) בראשית ה, כט.